

8. cikkben eml. AL. L
(A)
PÉCSI TÖRVÉNYSZÉK
PÉCS
h5
2019 APR 23
SZÁM: h-5-20658/2015
2x1
L

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG - 1015 Budapest, Domáti utca 35-45 - részére címzett,
az elsőfokon eljáró Pécsi Törvényszéken - 7623 Pécs, Rákóczi út 34. - benyújtott,
a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.30.211/2018/8. sz. Ítélete ellen előterjesztett

Alkotmányjogi Panasz

Alulírott Indítványozó, kérelmező, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által az eljárást lezáró döntésével 2019. február 19-én meghozott, kihirdetett Gfv.VII.30.211/2018/8. sz. Ítélete ellen indítványozom az ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alaptörvény 24.cikk (3) bekezdés b) pontja, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv) 43. §-nak megfelelően indítványozom, kérelmezem ezen ítélet megsemmisítését valamint az Abtv 27.§-a alapján kérelmezzük a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, jelen alkotmányjogi panaszunk tárgyában – az Alaptörvénnyel ellentétes tartalmú bírói döntést megsemmisítve járjon el.

Indítványozó: Szajkó István, mint a jelen alkotmányjogi panasz indítványozója, a jelen perben korábban I.r. felperes

perben csatolt ingatlan tulajdoni lapok szerinti hrsz. lakóház, udvar, gazdasági épület ingatlan 11/21 tulajdonosa, és ingatlan 1/1 tulajdonosa keresetét nyújtottam be, mint I.r. felperes – felelősséggel, II.r. felperes

és Édesanyámmal, III.r. felperes

a Tisztelt Pécsi Törvényszékhez 2012. június 7. napján - Banki kölcsönszerződések érvénytelenségének megállapítása és kártérítés miatt, s a keresetváltoztatások után keresetünket, a kereset jogutódlások miatti kiterjesztéseit követően az alábbi alperesek ellen tartottuk fenn –

- az AXA Bank SA Magyarországi Fióktelepe - AXA Bank - I.r. alperes ellen – mely szervezet megszűnt, ellene a pert megszüntették

- az AXA Bank Belgium SA külföldi vállalkozás II.r. alperes ellen (jogi képviselő: ugyanaz mint I.r. alperesnél) székh: BE-1000 Brussels Belgium, Place du Trône 1.)-

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	2012. áprilisától ugyanúgy nem tartalmazza – irodája megszűnt 1V/757-0/2015 OTP Bank Nyrt. V.r. alperes, engedelmeyezés útján I.r. alperes jogutódja ellen (jogi képviselő: ugyanaz, mint I.r. és II.r. alpereseknél) székh: Budapest, OTP Faktoring Zrt. VI.r. alperes, engedelmeyezés útján az V.r. alperes jogutódja ellen
Érkezett:	2019 APR 30
Példány:	3 a Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság előtt a szerződés létre nem jötte, szerződés érvénytelensége, semmissége és kártérítés tárgyában
Melléklet:	19 db

az általam felkért és meghatalmazott

személyén keresztül, az Alkotmánybíróság előtti Alkotmányjogi Panasz eljárásra szóló külön Ügyvédi meghatalmazással (csatolt 1.sz. melléklet.) Amennyiben a per II.r. és III.r. felpereseinek részvételére is sor kerül, az Alaptörvény XXV., cikk alkalmazásával, úgy a részükre megadott külön Ügyvédi meghatalmazások is rendelkezésre állnak – azzal, hogy az azonos tényállás és az indítványok egyezősége miatt kérelmezzük az eljárások egyesítését (2.sz. és 3. sz. melléklet).

az Indítványozó a korábbi eljárásokban I.r. felperes, emiatt kérjük személyét közvetlenül érintett Indítványozónak tekinteni.

Jelen Alkotmányjogi Panaszt Indítványozó a jogi képviselője, [REDACTED] egyéni ügyvéd személyén keresztül nyújtja be.

A Kúria Gfv.VII.30.211/2018/8. sz. Ítéletét 2019. február 19-én, tárgyaláson kihirdették. Így **az Alkotmányjogi Panasz benyújtás határideje: 2019. április 20.** (Húsvét miatt: április 23.) Nyilatkozunk, hogy az Alkotmányjogi Panaszt az előírt 60 napos határidőn belül nyújtottuk be.

Indítványozó nyilatkozik: **az eddigi jogvita során minden lehető jogorvoslati lehetőséggel élt, azokat kimerítette.** Egyben nyilatkozik: az ügyben nincs folyamatban a Kúria előtt felülvizsgálati, más eljárás sem.

I I n d o k o l á s tényállás Alaptörvénybe ütköző ítéletek .

1. Az Indítványozó alkotmányjogi panasszal fordul az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, és a (3) bekezdés b) pontja valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kéri a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság (a továbbiakban: Kúria) **Gfv.VII.30.211/2018/8. sz. Ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és Abtv. 43.§ (1) bekezdés alkalmazásával megsemmisítését.**

Az Indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági határozat sérti az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a VI. cikk (3) bekezdésében írt Személyes adatok védelméhez való jogát.

2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei alábbiakban foglalhatók össze.

Pertörténet (a jogeset rövid összefoglalása, Alkotmányjogi panaszhoz tartozó tényállás 4.sz.mellékletben)

- 2007. június 8-án a Banki Kölcsönszerződések kötésére került sor „A” 60855033 sz., „B” 60877349.. sz. (együttesen. Szerződés)
- 2012. június 7. Felperesek keresetet nyújtottak be a Pécsi Törvényszékhez a szerződés érvénytelensége, semmisségének megállapítása, szerződés létre nem jötte kimondására
- 2017. március 27. elsőfokú ítélet – 4.P.20.658/2015/32 sz. - a keresetet elutasította.
- 2017. április 10. fellebbezés a Pécsi Törvényszék ítélete ellen
- 2018. január 25. másodfokú ítélet - Pf.VI.20082/2017/12 sz. a fellebbezést elutasította
- 2018. március 10. felülvizsgálati kérelem a Kúriához
- 2019. február 19, a Kúria Gfv.VII.30211/2018/8.sz. ítélete – a Pécsi Ítéltábla jogerős ítéletét fenntartja. Kúria az előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmet elutasította.

2.1. Az indítványozók a Pécsi Törvényszéken folyt (a továbbiakban: Törvényszék) polgári 4.P..20.658/2015, ügyszámú polgári peres eljárásban (korábbi ügyszámok: 11.P.20.658/2015., illetve 11.P.20.619/2012.), ahol a kereset pontosítáival kérték, hogy a Banki kölcsönszerződés létre nem jöttét állapítsa meg hivatalból a Bíróság az 1959. évi IV. törvény 205.§, alapján illetve, másodlagosan a Banki kölcsönszerződés érvénytelenségének kimondását, megállapítását kérelmezték annak több jogcímen adott semmissége miatt, ugyanekkor kérték a szerződés és szerződéskötési eljárás tisztességtelenségének kimondását is – különös tekintettel a Hp.,213.§ és a Ptk - 234.§ (1) bekezdés 235.§ (1) bekezdés, 236.§.(1) bekezdés és Ptk. 237.§ (1) bekezdés normára, valamint az EU Bíróság ítéletei alapjául szolgáló, 1993. április 5-i 93/13 EKG Irányelv 3.cikk 3. bekezdés eseteinek i) pontjára, valamint a 18/1999 (II.5.) Korm. rendelet 2.§ (2) pontjaira.

A Bankkal szerződő ügyfelek – ismételt kérésük ellenére – nem kaphatták meg a szerződések szövegét megismerésére”majd a közjegyző előtt” – aki viszont a szerződések egyetlen oldalát, sorát sem olvasta fel, az aláíratásokkal indult és zárult a közjegyzői irodában ottlét, a személyes adatok, igazolványok ellenőrzésén és a díjfizetésén túl.

2.1.1. Az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke helyt adva az Indítványozó, a felperes pertársai bizonyítási indítványának, a bizonyítási eljárás során rögzítette és egymással összevetette azt a két – bizonyított – tényt, hogy **e g y r é s z t** az Indítványozó, a felperesek, mint ügyfelek a Közjegyző irodájában összesen 45 percet töltöttek (tanúvallomások, okirati bizonyíték a munkáltatót, és a Pannon GSM hivatalos híváslistája, alapján, valamint, hogy 11.30-kor a Pécshez mintegy 18 km-re levő Szalántára érkezett Indítványozó, és kezdeményezésére mely igazolta, hogy Indítványozó aznap 11.04 kor, a közjegyzői irodából távozva már tízperces telefonbeszélgetést folytatott a [REDACTED] – **m á s r é s z t** azt a bizonyított tényt, hogy egy szerződésoldal felolvasása 6 percet vett volna igénybe, vagyis a 27 oldalas Banki Kölcsönszerződések felolvasásának időigénye 2 óra és 42 perc lett volna – ami 45 percben nem valósulhatott meg – így **az ott fel nem olvasott szerződés-szöveg n e m lehetett közokirat, annak felolvasására, elmagyarázására n e m került sor az eljárt közjegyzőhelyettes részéről.** Ezen túlmenően az is a tényállás nem vitatott része, hogy előzetesen az Indítványozó és Családja, Felperesek n e m kaptak semmiféle szerződéstervezet előzetes megismerésre. A Banki kölcsönszerződések aláíratására a közjegyző irodájában úgy került sor, hogy a Szerződések tartalmát a Felperesek egyáltalán nem ismerték – ugyanis a Közjegyző sem olvasta fel azok egyetlen oldalát sem – sajnálatosan mégis azt a valótlan tényt rögzítette a ’közokirat’-ban, hogy az okiratot elkészítette (valótlan, a Bank készítette) az ügyfelek előtt felolvasta (nem olvasta fel) tartalmát és joghatásait elmagyarázta (nem magyarázta el).

Azon megállapítás mellett, hogy közokirat nem jött létre – a Pécsi Törvényszék mégis elutasította a keresetet, ugyanis álláspontja szerint – a Ptk.205.§-ra tekintet nélkül – a szerződés, mint teljes bizonyító erejű magánokirat, létrejött. Ez két okból is kizárt: 1. a közjegyző nem készíthet magánokiratot, (aláírási címpéldány kivételével), , mert ezt a Közjegyzőkről szóló törvény, a Kjt. 7.§ (4) bekezdése tiltja. 2., ha a Ptk 205.§ alkalmazásával nem jött létre szerződés, akkor ez nemcsak közokirati, de magánokirati formában sem jöhetett létre ugyanazon törvénytelen aktusnál - Indítványozó és más felperesek részéről a szerződésszöveg nem ismerete miatt. a Ptk 205.§ (4) bekezdésbe ütköző módon, az aláíratás előtt a szerződésszöveg nem ismertetése kizárja azt, hogy a Bank teljesítette volna együttműködési kötelezettségét – nem teljesítette azt a szerződéstervezet előzetes eltitkolásával.

Az elsőfokú ítéletbe két további eljárásjogi hiba kerül, alábbi a) és b) szerint: az ítélet 13. oldalán, az első bekezdés utolsó mondatában az olvasható:

2.1.2. a) „ A bíróság tehát az okozati összefüggés, illetőleg a bizonyított alperesi felróható magatartás hiányában a kártérítési keresetet túlnyomó részt elutasította.”

De: ha túlnyomó részt elutasította a Pécsi Törvényszék a mintegy húszmillió Ft mértékű kártérítési keresetet – akkor k i s e b b r é s z t milyen összegben, arányban fogadta el a kártérítési keresetet? **Ez az ítéleti kérdés meg nem válaszolása a Pp. 213.§-ában írt követelményekbe, a 220.§ ben írt normákba ütközik** – elsőfokon soha többé nem esik erről szó, a másodfokú eljárás pedig meg sem említi a fellebbezés ezen elemének esetleges vizsgálatát. A Kúria állásfoglalás tette teljessé ezt a törvénybe ütköző, iratellenes ítélet-indoklási kört, amikor a felülvizsgálati kérelem elutasításakor f i k t í v tényállást vett figyelembe, s azt állítja az álláspontunk szerint Alaptörvénybe ütköző kúriai ítélet 8. oldalán az utolsó előtti bekezdésben [56] számmal.

„A Kúria továbbá rögzíti, hogy iratellenes és a felülvizsgálati eljárásban értékelhetetlen a felperesek azon előadása, miszerint az elsőfokú bíróság részben a kártérítési követelésüknek helyt adott”

– holott ez az ítéletben olvasható (v.ö. fenti 13.o..első bekezdés utolsó mondatára hivatkozással. Sajnálatos módon tehát éppen e z a megállapítás iratellenes a Kúria ítéletében

2.1.3. **b)** az elsőfokon eljáró Bíróság elmulasztotta a tárgyalás berekesztésére figyelmeztetést, mely tény a jkv-ben rögzítésre került.

Az elsőfokú ítélet elutasította a keresetet – álláspontunk szerint jogellenes indokok alapján. Fellebbezést követően a Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20082/2017/12. sz. határozatával a fellebbezést elutasította, helybenhagyta az elsőfokú bíróság határozatát, megállapította, hogy az eljáró közjegyzőhelyettes „felolvasta” a szerződés szövegét –hiszen, a közokirattal szemben folyó eredményes bizonyítás eredményét figyelmen kívül hagyta. Az I. Felperesek – 2018. március 10 -én kelt felülvizsgálati kérelmükben kérték, hogy a Kúria, törvénysértés miatt helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletet, ennek egyik okaként a másodfokú eljárásban részt vett azon [REDACTED] bíró személyének egyéb okból összeférhetetlensége miatt is kérelmezték a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését, mivel nevezett Pécsi Ítéltáblai bíró olyan nyilatkozatot tett szakmai fórumon, melyben kifejezte, hogy az ítéltáblán már csak a kegyelemdőfést kapják a Devizahitel Banki Szerződések érvénytelenségét megállapítani kérő felperesek. s hogy megvan már a bírák tudása megvan ahhoz, hogy „kilőjék” a devizahitelek által felhozott érvénytelenségi okokat.... – eredeti fellebbezésben is kérték az első- és a másodfokú bíróság határozatai törvénysértő voltának megállapítását és megsemmisítését.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme Az indítványozó sérelmezte, hogy a másodfokon eljáró Bíróság az elsőfokon eljáró Bíróság ítéletében kimondott, a közokiratban foglaltakkal szemben sikerrel bizonyított tényként, hogy nem olvasta fel, nem olvashatta fel 35 perc alatt a 164 perc felolvasási időigényű dokumentumot a közjegyzőhelyettes a szerződés szövegét, s hogy ezért nem jött létre a közokirat, s hogy a perbeszéd megtartására nem adott lehetőséget a bíróság – mert figyelmeztetés nélkül berekesztette a tárgyalást, s így a tények összefoglalása nélkül hozott ítéletet. Ezzel a közjegyzőhelyettes cselekményének tárgyalását, akár közokirat-hamisításig érő cselekménye joghatásának tárgyalását lehetetlenné tette a bíróság. Álláspontja szerint ez azt eredményezte, hogy az eljárás során nem tudta bizonyítani a közjegyzői cselekmény és a közokirat létre nem jöttének joghatását – így az indítványozóval, Felperesekkel szemben a per, keresetük elutasításával elvtelen és alaptalan védelmet nyújtott a helyi, Pécsen működött és ismert közjegyzőknek. Tulajdonképpen maga a bíróság tette lehetetlenné annak bizonyítását, hogy létre sem jött a szerződés, a megkövetelt konszenzusra sor sem kerülhetett, az itt Indítványozó, felperesek nem ismerhették a közjegyző segítségével a Bank által létrehozni kívánt Kölcsönszerződés szövegét a Ptk 205.§ szerint és a közjegyző nem teljesítette. a Közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben, a Kjt. 3.§-ban írt köteletségét: nem tagadta meg közreműködését – a törvénysértő szerződés megkötéséhez. – nem lehetett e körben előadni, hogy mi is volt a közjegyző részéről, aki – bár megbízói az itt Alkotmányjogi Panaszt benyújtók voltak - velük a közjegyzői díjat kifizettette, de ellenükre cselekedett, jogaik gyakorlását kizárta a közjegyző, aki mintegy a Bank rendelkezése alapján, a Bank érdekei szerint járt el, mellőzve a Panaszosok jogai védelmét és a törvényesség biztosítását. A közjegyzőhelyettesnek és a közjegyzőnek a Kjt. 3. §-ában írt kötelezettségét teljesítve meg kellett volna tagadnia közreműködését a tisztességtelen jogellenes szerződés-aláíratásoknál, azok előzetes tervezet-közlése hiányában, majd a szerződés-szöveg felolvasása nélkül.

2.1.4. A szerződés létre nem jöttének hivatalból észlelési kötelezettsége – az eljáró bíróságok ezt mellőzték

Ebben a konstrukcióban a Bankkölcsön szerződést nem a közjegyző írta, szerkesztette, bár ezt a nyilatkozatot tette a közokiratban, a Közjegyző nem olvasta fel a szerződés szövegét, így minimális tájékoztatást sem kapott a fél, amikor aláírták vele – bianco – a Banki kölcsönszerződést. **A Közjegyző itt csak és kizárólag a Bank részére végzett szolgáltatást az ismertetés nélkül történt szerződés-aláíratás végrehajtásával.** A tényt, hogy nem hangzott el a szerződés szövege, – azt a másodfokon eljáró bíróság úgy értékelte, hogy annak ellenére is létrejött a Szerződés, s hogy „a perben senki nem állította, hogy a Felperesek megismerhették előzetesen a szerződés szövegét” Ennek a megállapításnak, amennyiben azt a tényállás részeként rögzítette a Pécsi Ítélet tábla – nem a Kölcsönszerződés érvényessége megállapítására, s a kereset elutasítására, hanem a kereset elfogadásával a Szerződés létre nem jött, illetve a Szerződés érvénytelensége kimondására kellett volna vezetnie – a Ptk 205.§ hivatalból történő alkalmazásával.

A Kúria 2/210. (VI.28.) PK véleményben, annak 6. pont a) részében, illetve a 4. pont a) rész bekezdése zárásaként leszögezte – a szerződés létre nem jöttének hivatalból észlelése, s a jogkövetkezmény levonása tekintetében:

„**Az egyértelműen megállapítható semmisségi ok hivatalból észlelésének a kötelezettsége nem csak akkor terheli a bíróságot, hanem,, akkor is, ha a kereset más semmisségi okon, vagy a szerződés megtámadásán alapszik. A bíróságnak a szerződés létre nem jöttét is hivatalból, a semmisségi okok vizsgálatát megelőzően kell észlelnie.**”

Hivatkozunk a Szerződések létre nem jötté tekintetében az itt idézett, hivatalból történő megállapítási kötelezettségre. Az indítványozó azt is sérelmesnek találta, hogy nem kapott értesítést a Banktól, bár két alkalommal is kérte, hogy megismerhesse a kölcsönszerződés szövegét – de azzal utasították el, hogy „majd a közjegyző előtt”. Ott pedig nem történt ismertetés, nem történt szerződés felolvasás.

Az indítványozó szerint sérült a törvényes bíróhoz való joga is, mivel az adott időszakban s a másodfokú eljárásban a kifejezetten deviza-hitel körben peres felekkel szembeni prejudikált nyilatkozatai miatt, álláspontunk szerint kizárt bíró, a Pp.13.§ (1) bekezdés e) pontja alapján elfogult, összeférhetetlen [REDACTED] árt el, akinek már előzetes nyilatkozatai is igazolták elfogultságát. Sajnálatos, hogy előzetes kijelentéseiről csak a másodfokú ítélet kihirdetés után értesülhetett az Indítványozó jogi képviselője –így csak a Kúriánál jelenthette be az elfogultság miatt kizárt bíró részvételét az ítélet meghozatalában az 1952. évi III. törvény, a Pp 16.§ (4) szerint.

A Másodfokú Bíróság tényekkel ellentétes döntése kifejezetten a törvénysértő módon eljáró közjegyzők védelmét célozza, részrehajló módon és eredményre vezetve - nem pedig a Polgári Perrendtartás szerinti egyenlő felek jogvitájának pártatlan eldöntését – a Pp.1.§ alapvető rendelkezésébe ütközően,.

2.2. Alaptörvénybe ütköző módon járt el a Kúria is, amikor ezen tények ismerete ellenére, hatályában fenntartotta a Másodfokú Bíróság döntését, s **ezzel a Kjt, 1.§ (1) bekezdésében meghatározott pártatlan jogszolgáltató – tevékenység garanciális jellegét kiüresítette. A Kúria e döntésével a közjegyzői függetlenség törvény által garantált garanciája helyett a „Banknak alárendelt, Bank utasítása szerint” eljáró üzleti eszközzé fokozta le a kötelezően jogvédelmet garantáló közjegyzőt - ezzel Alaptörvénybe ütköző módon hozott ítéletet.**

Kérelmerzzük, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság fogadja be az alkotmányjogi panaszunkat, mivel az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével kapcsolatos panaszelemek felvetik a bírói döntés alaptörvényellenességének lehetőségét.

Az Indítványozó ellenében járt el a Közjegyző – nem pedig az előtte megjelent egyenrangú felek szabályos jogügyletét, előírással szerződéskötését segítette elő. Mindezt a Kölcsönt nyújtó Bank érdekében, szervezésében és a Bank haszonszerzési érdekeit kiszolgálva tette – oly módon, hogy a közjegyzői díjat is megfizető – jogi szempontból laikus - ügyfelek éppen a közjegyzői eljárás jelentette garanciák miatt azt vélhették, hogy egy Banki Kölcsönszerződést így kell, így szoktak megkötni, s „közokiratba foglalni”.

2.3. A létre nem jött szerződések – és a „fair trial” hiányának összefüggései – különös tekintettel az elfogult bíró részvételére a per Tanácsában a Pécsi Ítéletábránál

Közjegyzők törvénysértő eljárása bizonyításra került az elsőfokon eljáró Bíróság előtt, ezért az elsőfokú ítélet megállapította, hogy nem jött létre közokirat - mely ítéleti rész ellen nem jelentettek be fellebbezést a Felperesek. A törvényes jogaik ellenében használt közhatalom Bank által nyereszkeskedés eszközéül felhasználása, a Közjegyző által garantált jogszerűség látszata által eltakart Bank utasítására – a Közjegyző tudatos mulasztása (a szerződés nem ismertetése, de mégis ekként írásba foglalása a „közokiratban” – olyan alkotmányjogi helyzetet, alkotmányjogi hiátus konstrukcióját hozta létre, melyet ugyan megismerek az eljáró Bíróságok, de a Pécsi Ítéletábra és a Kúria is - a közokirattal szemben lefolytatott eredményes bizonyítás tényei ellenére – fenntartották, hogy az Indítványozók kereseti kérelmét elutasítsák, s hogy érvényes szerződésnek jelentsék ki a valóságban létre sem jött, illetve érvénytelen, többszörös törvénybe ütközés miatt semmis szerződéseket. Ettől függetlenül is **az volt a másodfokú bíróság álláspontja, hogy az indítványozó kifogásai, közokirattal szembeni bizonyítékai „nem bírnak jelentőséggel”, ugyanis „senki sem állította a perben, hogy a Szerződés szövegét a Felperesek megismerhették”** [Sic!]

A másodfokú s bíróság megállapította, hogy az Indítványozó fellebbezésével kapcsolatban az elsőfokon meghozott ítéletben kimondott „nem közokirat” megállapítása alaptalan volt- a felperesek által szolgáltatott bizonyítékokra tekintet nélkül (munkahelyi vezető igazolta, hogy meddig volt távol a hivatalos közjegyzői aktus miatt a panaszos, telefontársaság hivatalos igazolást adott arról, hogy mintegy 11 óra 04 perckor I.r. felperes, Indítványozó a [REDACTED] telefonszámát hívta, s velük beszélt – mely eseményre csak a Közjegyző irodájából távozást követően nyílt lehetőség – még az ellenérdekű fél, a Bank közjegyzői irodában jelenvolt képviselői is kizárták, hogy telefonálhatott volna a közjegyzői irodából [REDACTED]. További érdektelen tanú állítása szerint a közjegyzőtől távozás után Pécsről Szalántára érkezett I.r. felperessel a szőlőben dolgoztak, déltől holott ekkor még a közjegyző irodájában tartania kellett volna – legalább 12.42 percig - a közokiratba foglalandó Banki kölcsönszerződések felolvasásának.

Indítványozó álláspontja szerint a **Közjegyzőkel szemben, a Közjegyzői okirat-felolvasás hiányára alapozott elsőfokú, Pécsi Törvényszéki ítéletben, a közokirattal szembeni eredményes bizonyításra tekintettel: a közokirat létre nem jöttének kimondása megalapozott.** Az elsőfokú bíróság tehát kimondta az általa megállapított tényállás, a bíró által elfogadott bizonyítékok értékelésével, hogy 35 perc alatt nem lehetett a két óra-negyvenkét perc időigényű felolvasást teljesíteni, az elsőfokú ítélet kimondta a közokirat létre nem jöttét, nem létezését. A másodfokú ítéletben azonban megállapította a Bíróság – a másodfokú ítélet azonban – éppen a Pécssett jól ismert Közjegyző asszony és a közjegyzőhelyettes (a Közjegyző fia) javára kimondta, hogy „a közjegyző felolvasta az okiratot” – így a másodfokú ítélet rendelkezése szerint a kereset elutasításra került,

II. A tisztességes eljárás hiánya miatti érvénytelenség

1....A Pécsi Ítéltábla nem állapította meg sem létre nem jött szerződést, sem érvénytelen szerződést, sem semmisséget a banki kölcsön kapcsán – s a másodfokú Bíróság állítása szerint a szerződés megtámadása, annak tisztességtelen volta miatt „elkészt”.”2014 áprilisi ilyen megtámadás miatt” – ez az állítás, elkésztésre hivatkozás a kúria ítéletében is iratellenes és tényállásellenes – ilyenre nem került sor. A megtámadást Felperesek a Bankkal 2012 január 30-án közölték – a Ptk szerint megkívánt időben, az előzetes tárgyalások eredménytelen lezárultakor, haladéktalanul. ugyanis a másodfokú bíróság a tényektől függetlenül azt állapította meg, hogy a Bankkal szerződött ügyfeleknek azonnal érzékelniük és megtámadniuk kellett volna a tisztességtelen szerződést, ahol a szerződésszöveg ismerete nélkül azonnali eljárással, blanco kellett a szerződést aláírniuk, így minden gondolkodási idő nélkül kötelezték volna őket sokéves, súlyos kötelezettségvállalás elfogadására.

Amikor ügyvédhez fordultak, s az ügyvéddel megbeszélték a történeteket: csak ekkor jutott tudomásukra, hogy tisztességtelen eljárásban, törvénybe ütköző módon próbáltak velük kötelezettséget vállaltatni, s ekkor azonnal tárgyalásokat kezdeményeztek a Bankkal, s ezen tárgyalások eredménytelensége miatt támadták meg a Szerződést, jelentették ki annak érvénytelenségét, semmisségét is, s nyújtottak be Keresetet a Pécsi Törvényszékhez - már akkor is hivatkozva a megsértett magyar törvényhelyek mellett a 93/13 EKG Irányelvre, mely éppen az ily módon létrehozni szándékozott Szerződéseket mondja ki tisztességtelennek, s ezért érvénytelennek.

A „szerződés létrejött, a közokiratba foglalás megtörtént” – ezt közli a másodfokú ítélet, indoklás nélkül, illetve azt kimondva, hogy az elsőfokú eljárásban szolgáltatott bizonyítékok alapján „nem lehet ítéleti biztonsággal kimondani, hogy csak 35 percet töltöttek a közjegyzői irodában az ügyfelek”, Ezen állításnak éppen az ellenkezője igaz: bizonyított tény, hogy 11 órakor már a parkolóban volt a Család, saját gépkocsijuknál, a Pannon GSM szolgáltató híváslistája igazolja, hogy az I.r. felperes által kezdeményezett, TÜZÉP teleppel folytatott beszélgetés idején már nem voltak az Ügyfelek a Közjegyző irodájában – akkor ott már más ügyfelek ügyletére került sor, éppen ezért sürgették a [REDACTED] hogy rendezzék a közjegyzői díjat és távozzanak, mert „már itt van a következő ügyfél”.

Mindezen bizonyítékok értékelésére az elsőfokon eljáró bíróság részéről sor került. A másodfokon eljáró bíróság e bizonyítékokat nem is vizsgálta, illetve jelentéktelennek jelentette ki – ezzel a tisztességes eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében kimondott, a független és pártatlan bíróság előtti, tisztességes bírósági eljáráshoz való jog jog sérelmével – állapította meg a másodfokú bíróság a jogerős ítéletet és fiktív indokolását.

A per során – annak megkezdésekor [REDACTED] a Pécsi Törvényszék Elnöke a Felperesek indítványára az eljáró Közjegyzők ellen fegyelmi eljárást kezdeményezett, de ez azzal az indokolással került elutasításra, hogy nincs hatáskör ennek lefolytatására, mert (haladéktalanul) beszüntette közjegyzői tevékenységét [REDACTED] akik a fel nem olvasott 27 oldalas szerződés tekintetében az „előttem megjelent Felek előtt felolvastam, akik írásba foglalták, hogy annak tartalma akarattal mindenben megegyezik” s hogy a „közokirat A Közjegyzők tehát megtagadták a jogszolgáltatást, az állami garanciát az Ügyfelektől, panaszos Indítványozótól. Az indítványozó úgy véli hogy **a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme** minden esetben megállapítható, amikor törvényi előírás ellenére a Banki Kölcsönszerződés ismertetésére, felolvasására nem kerül sor, a Ptk 205.§ az 1996. évi CXII. törvény- a Hpt 203.§ és a saját Banki Hitelezési szabályzat előírása ellenére, mely előírja, hogy a kölcsönszerződés szövegét a Bank előzetesen ismerteti, azt az ügyfélnek előzetesen átadja, s hogy annak létrejöttének feltétele a felolvasás és közokiratba foglalás. A Bank kötelezte a Feleket a Kölcsönszerződés kötelező közokiratba foglalására – s ezt meg is fizettette velük.

A Kúria az ügy tényállásának leírásában, a valóságnak megfelelően rögzíti, hogy a Felperesek nem kaphatták meg a szerződés szövegét előzetesen.

A Kúria az ítéletében a Szerződéstől független banki iratokra hivatkozik, melyben a kölcsön összege szerepel, ám ez **nem a tárgyban folyt per tárgyát képező kölcsönszerződés – hanem egyéb irat.** A Banki kölcsönszerződés nem néhány ilyen egyoldalas, összefüzetlen „tájékoztató” kiadvány, hanem **27 oldalon keresztül részletezi a kölcsönvevők, mint adósok kötelezettségeit, a felmondási okokat és egyéb kötelmeket, mely jogi feltételek megismerése elengedhetetlen lett volna a szerződéses konszenzus meglétéhez – ilyen azonban nem jött létre.** Sőt, mivel az aláírást megelőzően nem ismerhették a szerződésszöveget az Indítványozó és Felperesek, ezért nyilvánvalóan – nem kaptak kockázat feltárási nyilatkozatot sem előzetesen – ennek a szerződés-résznek a „tudomásulvételét” hiába írták alá velük a Szerződéssel együtt – a kockázatokra vonatkozó információ nem lehetett a birtokukban még az aláírásának megtételekor. A közjegyzői felelősség itt is elháríthatatlan.

Ezzel a Közjegyzőkről szóló törvény, a 1991. évi XLI. törvény, a Kjt 1.§ (1) bekezdése szerint törvényt sértettek – egyben Alaptörvény-ellenes tevékenységet végeztek az adott Közjegyző és közjegyzőhelyettes, amikor is – a feleknek nyújtandó pártatlan jogi szolgáltatás helyett, **éppen a jogszerű, pártatlan eljárás ellentétét eredményezte a törvényi garancia részükről szándékos kiüresítése:** közjegyzői támogatást kapott a Bank ahhoz hogy – megtévesztve az Ügyfeleket - bianco aláírást kapjon, s ezzel szerződéskötés látszatát keltse. Így ügyfelek alaptörvényben rögzített jogai sérelmével nem kaptak független közjegyzői jogszolgáltatást. Az ügyfelek törvényes érdekeinek garantálása helyett, a díjfizetés ellenében eljáró közjegyző, a Bankkal jogellenesen egyeztetve az ügyfelek kárára - éppen a független Közjegyzői intézmény alapvető jogi funkcióját kiüresítve, vétkes cselekményt végezve járák el: létrehozta azt, hogy az közhatalom birtokában és *garanciát jelentő közjegyzői közreműködés látszatát keltve*, valótlan tény „közokiratba” foglalva: Banki jogosulatlan, törvénysértő módon történt kötelezéssel anyagi haszonszerzést a *közhitelesség birtokában, jelentős közhatalmat képviselő közjegyző, mint (sajnálatosan) a Bank irányított eszköze révén törvénysértések sorát vállalva mintegy intézményesített, a Banknak a közjegyzőkkel előzetesen megegyezett látszat-szerződéskötési eljárással ércelt.*

2. Indítványozó hivatkozik, kiemeléssel él e ponton „az Alkotmánybíróság a 7/2013.(III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát.” „A 6/1998. (III. 11.) AB határozatban kimunkált alkotmányos mérce szerint: „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye **az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli**, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. **Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is** (ABH 1998, 91, 98–99.)” (Indokolás [24]). {Legutóbb lásd a 3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [13]}.”

3. A tárgyi ügyben – az elsőfokú bíróság által sem vitatottan – a közokirattal szembeni bizonyítás sikere, eredményessége miatt - az elsőfokú bíróság kimondta, hogy **nem jött létre közokirat.** Mivel a banki kölcsönszerződés kizárólag közokiratba foglaltan jöhet létre – a felek által is elismerten, ilyen szerződéskötésre kötelezve Indítványozót is, s a Kjt rendeltetése alapján a Közjegyző magánokiratot nem is készíthet - a Banki Kölcsönszerződés nem jött létre. Az így leírt okirat érvénytelen, nem alkalmas joghatás kiváltására.

II.4.. Alkotmányjogi kérdést, problémát vet fel – esetleges kezdeményezés Jogalkotó felé

hogyan a rendes bíróság által (Pécsi Ítéltábla) jóváhagyott, elfogadott Közjegyzői törvénysértés esetén, melyet ugyan áttekintett a Kúria, de íj jelen Alkotmányjogi panasszal támadott Gfv.VII.30.211/2018/8. sz ítélete alapján az állampolgár nem kaphatja meg az Alaptörvény – igazságszolgáltatási rendszerében a Törvényben (a közjegyzőkről, 1991,XLI, törvény alapján) pártatlannak hirdetett közjegyzőtől a jogi garanciát sem (az általa kifizetett Közjegyzői díj ellenében sem) s a tisztességes bírói eljáráshoz való jog sem érvényesülhet a nem pártatlan bíráskodás során, amikor a közjegyzői cselekményeket bizonyító okiratok, tanúk, mint bizonyítékok ellenében, a **perdőntő bizonyítékok ellenére hagyná a Kúria hatályában fenntartva a törvénysértő ítéletet.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

4.1...**Indítványozó tudomásul vette** a Kúria **közjegyzői intézmény**, mint az igazságszolgáltatási rendszer lakossághoz és jogi személyekhez egyik „legközelebb” álló eleme szerepéről kialakított álláspontját. Ugyanakkor a Kjt-ben előírt belső (Kamarai önkormányzat) és külső (Illetékes Törvényszék Elnöki) kontrollnak, és a Miniszteri felügyeletnek akár eseti, akár tartós hiánya – miatt, *a Közjegyzőknek akár gondatlan, akár szándékos fegyelmi vétsége miatt:*
alkotmányjogi problémaként - az igazságszolgáltatás tágabb körébe vont közjegyzői tevékenység előnyei, súlya és tekintélye helyett – akár

nem a jogvitákat megelőzni képes, hiteles, szakszerű jogszolgáltatás, hanem jogvitákat akár tömegesen generálni képes kötelmi jogi csapda az elmúlt években, melyben

- a közjegyzői jogszolgáltatás akkor is a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási tevékenység részét képezi, ha nincs szó valódi, elvárt, a Közjegyzőkről szóló törvényben meghatározott – a részben az állami közhatalommal felruházott közjegyzői jogszolgáltatásról, csak annak látszatáról. Ám az állami címeres pecsét, az állami zászló a közjegyzők esetében nemcsak a közhatalom és tekintély szimbólumai – hanem *diszletnek is alkalmasak, akár visszaélés leplezése, diszleteként is- ami az állami érdekeket tekintve súlyos diszfunkció, és okot ad az ilyen eljárást folytató Közjegyzők személyének kiszűrésére.* Ez talán indokolná a közjegyzői felelősség tekintetében az ún. „ügyvédi visszaélés” bűncselekmény törvényi tényállásában a „közjegyzői visszaélés” expressis verbis önálló kimondását – túlmenően azon, hogy a jogirodalom ma is idetartozónak tekinti a közjegyzők, mint pártatlan jogszolgáltatók tényállásszerű cselekményeit. E tekintetben azonban a törvényi tényállás bővítésére kerül sor: nemcsak a képvisletre jogosultak, hanem a pártatlan jogszolgáltatók körére is ez a törvényi tényállás vonatkozna.

4.2, **Hadd hivatkozzon Indítványozó** alábbiakra, magára Alkotmánybíróság határozataiban foglaltakra:

A közjegyzői szolgálat az Alaptörvényben nem nyer említést, a közjegyzők számos olyan feladatot ellátnak, amelyek az igazságszolgáltatási rendszer megfelelő működését segítik elő, azt közvetlenül szolgálják. „Az alkotmányelmélet és az Alkotmánybíróság gyakorlata [...] az igazságszolgáltatás fogalmát nem szűkíti le a [fenti] nyelvtani értelmezésre. Az említett tudományág az igazságszolgáltatás tágabb fogalmi körébe vonja az ún. *quasi* bíróságok [pl. állandó és eseti választottbíróságok, a helyi jegyző birtokvédelmi eljárása, a szabálysértési »bíráskodás«, közjegyzői jogszolgáltatás, illetve a fogyasztóvédelem területén a békéltető testület eljárása] jogszolgáltató tevékenységét is, amelyek szervezeti értelemben nem részei ugyan a bírósági szervezetrendszernek, de tevékenységük a bíróságokéhoz hasonló (kvázi igazságszolgáltatási vagy jogszolgáltatási) tevékenység. A »legtágabb értelemben« vett igazságszolgáltatás fogalmába egyebek mellett beletartozik még az ügyészség és az ügyvédség tevékenysége is. A fentiekből következik tehát, hogy a bírói igazságszolgáltatással (ítélkezéssel) egyidejűleg más állami, esetenként nem állami szervek is elláthatnak jogszolgáltatást, igazságszolgáltatási jellegű, de nem ítélező (*non judicial*) tevékenységet. Ezt támasztja alá az 1481/B/1992. AB határozat is, mely szerint '[a]z »igazságszolgáltatás« alkotmányjogi fogalma nem értelmezhető úgy, hogy az csakis a konkrét ügyekben való ítélezésre vonatkozik, hanem ennél szükségképpen szélesebb kört ölel fel' (ABH 1993, 756, 757.). A **fent említett tudományági**

megközelítésben tehát a közjegyzői jogszolgáltatás a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási tevékenység részét képezi.” [1208/B/2010. AB határozat, ABH 2011., 2226.]

Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) hatálybalépését követően, az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontjára tekintettel úgy foglalt állást, hogy „az újabb ügyekben vizsgálendő alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indoklás [32]}.

4.3., A bevezetesként hivatkozottak mellett, hadd hívjuk fel a Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét alábbiakra

Az Ügyvédek esetében a Btk. – az 1978. évi IV. törvény 247. §-a az **’Ügyvédi visszaélés’** törvényi tényállásában kimondja:

247. § (1) „ Az ügyvéd, aki azért, hogy ügyfelének jogtalan hátrányt okozzon hivatalából folyó kötelezettségét megszegi, bűntettet követ el és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt haszonszerzés végett követik el.

(3) E § alkalmazásában az ügyvéd ügyvédjelölt és más olyan személy is, aki jogi képviseletre foglalkozásánál fogva jogosult.

Nincs a törvényszövegben itt megemlítve a közjegyző. Egyes jogeméleti anyagok azt írják, hogy a közjegyző esetében is ezt a normát kell alkalmazni (lásd Dr.Belovics Ervin – Dr.Molnár Gábor –Dr.Sinku Pál Büntetőjog, Különös Rész, HVG-ORAC 2005., 304. oldal negyedik bekezdésnél) .

Ez azonban azért is alkotmányossági problémát jelent, mert a közjegyző n e m jogi képviseletet lát el hivatása során. Másrészt a közjegyzői minőség nevesítését szükségesnek érezhetjük, mert az Alaptörvényben n e m esik szó a közjegyzői hivatásról, minőségről, Indítványozó és jogi képviselője tudomásul veszik az Alkotmánybíróság álláspontját, s a Kjt. ben írtakat, mely szerint a közjegyző része Magyarországon az igazságszolgáltatás rendszerének – ám a közjegyző k i z á r ó l a g a törvényeknek van alárendelve Kjt. 2.§ (1) bekezdése.

A Btk. 247.§-ában ugyanakkor n e m történik említés a Közjegyzőről, s a törvényhely (3) bekezdése csak „jogi képviseletre jogosult” személyre vonatkozik. Ez, álláspontunk szerint – az igazságszolgáltatási rendszer elemeként működő közjegyző és közjegyzői intézmény esetében n e m egy viszonylag távoli kapcsolással megközelítendő értelmezési kérdés, hanem az alkotmányossági kérdés tekintetében képvisel olyan súlyt, hogy a közjegyző, a tevékenységével kapcsolatban nevesítve legyen e törvényben is..

Egy „Közjegyzői visszaélés” megnevezésű Btk. törvényhely esetén az itt idézett 247.§ (1) és (2) bekezdéseit a megnevezett k ö z j e g y z ő tevékenységére kellene vonatkoztatni – s a bűncselekmény alanya, megnevezve, a közjegyző lenne. A konkrét megfogalmazás kizárná az értelmezési vitákat azzal kapcsolatban, hogy a 247.§ (3) pontja vonatkozik-e a közjegyzőre, (képviseletet lát-e el az államét...).

Egyebekben azt lehetne mondani a Kjt. 2.§ (1) bekezdés alkalmazásával, ha létezne a „Közjegyzői visszaélés” önálló törvényi tényállása (minden külön értelmezés, levezetés nélkül) – igen, ez a törvényi tényállás kifejezetten a közjegyző által valósítható meg, a bűncselekmény közjegyző által követhető el. Az így ’újonnan’ meghatározott bűncselekmény tárgya: az igazságszolgáltatás zavartalan működése, a közjegyzői tevékenységgel, intézménnyel, mint „hiteles hellyel” szembeni bizalom.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérem ezen indítványunk lehetőség szerinti figyelembevételét, megfontolását – és a – szerintünk – ma a pontos, félreérthetetlen szabályozás hiánya miatt még fennálló fenti Alkotmányjogi kérdés, probléma megoldása érdekében: a Tisztelt Alkotmánybíróság kezdeményezze a jogalkotónál e kérdés itt előadottak szerinti rendezését a közjegyzői tevékenységgel kapcsolatban..

III. Kérelem az Ítélet, ítéletek végrehajtása felfüggesztésére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróságtól kérelmezi Indítványozó, hogy az itt Alkotmányjogi Panasszal támadott, Kúria **Gfv.VII.30.211/2018/8.sz. 2019. február 19-i Ítéletben foglaltak végrehajtását, ezzel összefüggésben a Pécsi Ítéltábla, mint másodfokon eljáró Bíróság Pf. VI.20.082/2017/12. számú ítéletében foglaltak**

v é g r e h a j t á s á t f ü g g e s s z e f e l

a Tisztelt Alkotmánybíróság döntése meghozataláig!

E végrehajtás felfüggesztés iránti kérelem indoka, hogy az alperesi, engedményezésre hivatkozó jogutód OTP Faktoring Zrt. Bank részéről az Indítványozó Szajkó István családját a Bank által jelzett, már a mai napon 2019. április 15-én általuk indítandó végrehajtás fenyegeti, mely összegeket a Baranya Megyei Adóhivatal által beszedendő eljárási perköltségek végrehajtása is súlyosbít. Mivel Szajkó István Indítványozó és felesége [REDACTED] [REDACTED] valamint idős édesanyja [REDACTED] az elmúlt években már biztosítási díjakra, kamatokra mintegy 11,5 millió Ft-ot megfizettek – a biztosítási számlájukra a Bank által átutalt 23 millió Ft-ból mégis, a Bank kimutatása szerint ma majdnem 90.000.000.-Ft azaz kilencvenmillió Ft kölcsön tartozásuk lenne esedékes.

Így a Saját lakóingatlanuk és Édesanyjának lakóingatlana is végrehajtásra kerülne, s a család ezzel – a tisztességtelen, semmis és Alaptörvénybe ütköző Banki és közjegyzői eljárások áldozataként a teljes vagyronvesztés és otthon-nélküliség rémével kell szembenézniük. A Pécsi Törvényszéken, Pécsi Ítéltáblán és a Kúria előtt lefolyt perben az Indítványozó és Családtagjai, mint Felperesek, a szerény, igazoltan a saját munkabéren alapuló jövedelmi viszonyaikra tekintettel: személyes illetékfeljegyzési jogot kaptak.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Indítványozó Szajkó István a kölcsönszerződés alapján lenne kötelezett a fenti, majd kilencvenmillió Ft megfizetésére az OTP Faktoring Zrt felé - holott **a Banktól egyetlen fillért sem kaphatott**, nem rendelkezhetett egyetlen kölcsönforint felett sem – mivel a Szerződése alapján *a Banki kölcsönt a Bank által tulajdonolt Biztosítók számláira kellett, már beérkezés napján átutalnia*. Az tehát kétséges, hogy a Bank teljesített-e, hiszen saját pénzét saját Biztosítóihoz utaltatta, Történt ez annak ellenére, hogy a Kölcsönszerződés kimondja: ez a szerződés: hitelcél meghatározása nélküli kölcsön, Vagyis szabad felhasználású. Ám a kölcsönösszeget Indítványozónak azonnal be kellett fizetnie a Bank Biztosítóihoz, befektetésként – így egyetlen forintot sem használhatott fel.

Kizárólag munkabérük felett rendelkeztek és rendelkeznek Indítványozó és Családja. Jövedelmi viszonyaik változatlanok, s a Bank által a mai nappal megindítani jelzett végrehajtási eljárás, következményeit tekintve az, a Felperesekre, Indítványozóra és Családjára tragikus következménnyel járna.

Az Indítványozó szerint az Alaptörvénybe ütköző Bírósági ítéletek most már nemcsak, a Alaptörvény 24.cikk 2) bekezdés d) pontja, a (3) bekezdés b) pontja alkalmazásával a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét kellene átélnie, és a VI. cikk (3) bekezdésében írt, a személyes adatok védelméhez való jog sérelme megtörténtével szembenéznie, de azzal is, hogy földönfutóvá válhatna! Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében írt joga gyakorlásában – a jelen Alkotmányjogi panasz benyújtásakor – jelentősen, hathatósan támogatná az alaptörvény-ellenesnek nyilvánítani és megsemmisíteni kért Kúriai ítélet végrehajtásának felfüggesztése.

Mivel sokkal kisebb sérelmet okozna a követelését érvényesíteni akaró OTP Faktoring Zrt-nek, a volt Közjegyzőknek a Kúriai lezáró határozat végrehajtásának az Alkotmánybíróság, vagy akár az elsőfokon eljáró Bíróság rendelkezésére történő felfüggesztése, mint Kezdeményezőnek és Családjának itt megfogalmazott a Kúria Gfv.VII.30.211/2018/8.sz. 2019. február 19-i Ítéletben foglaltak haladéktalan végrehajtása – ezért Kezdeményező és családja kérelmezik, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság rendelje el a Kúriai ítélet végrehajtása felfüggesztését!

Az Indítványozó bíz a jelen Alkotmányjogi panaszban foglaltak érvényesíthetőségében – **de könnyen előfordulhat, hogy ennek időigénye miatt addigra már – még kedvező, a 2011. évi CLII. törvény, az Abtv 27.§ alkalmazásával a támadott Kúriai ítélet hatályon kívül helyezése, az Alaptörvényre hivatkozással előadott indokok alapján megsemmisítése, Alaptörvénybe ütköző voltának megállapítása esetleg csak később történhetne meg, mint egy banki végrehajtás eredményezte teljes egzisztenciális tragédia bekövetkezte. Kérelmezzük – az Abtv 27.§-ra alapozott, az álláspontunk szerint Alaptörvénybe ütköző Kúriai ítélet Alkotmányjogi panasz elbírálásáig az Alkotmánybíróságot, tegye lehetővé a Kúria Ítélet végrehajtásának felfüggesztése eszközével, hogy az Indítványozó Alkotmányjogi Panaszának elbírálásáig is valóban megvédve érezhesse Kezdeményező az Alaptörvény szellemében – és szövege szerint, hogy, a II. cikkével összefüggésben: az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.**

2007. óta, tizenkettedik éve - a méltatlan és tisztességtelen banki, közjegyzői cselekmények következményei miatt – egy minden határon túl elhúzódó. a Bíróságok előtti hét éve folyó peres eljárás következtében az Indítványozó és Családja nem lelhetett még nyugalmat.

IV. Alkotmányjogi kérdések a közjegyzői cselekvések kapcsán

1., Indítványozó kéri annak megállapítását, hogy a Kúria jelen Alkotmányjogi Panaszakl támadott ítélete s é r t i az Alaptörvényben a XXVIII. cikk (1) bekezdésében kimondott, **az ügyfél valamely perben adott jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság t i s z t e s s é g e s és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el** – ennek lehetőségét azonban a Közjegyzők pártatlanságának hiánya, pártosságának, fegyelmileg is értékelhető cselekményeinek hatása a jelen ügyben akadályozta. Mivel az esetleges bűncselekmény elévülése még meg sem kezdődhetett, az Indítványozó és családtagjai teljes jogfenntartással élnek magánfélként is.

Az igazságszolgáltatás rendszerének a közjegyző is részese, s a kimondott közjegyzői pártatlanság -- egyéb közhatalmat is gyakorló szervezetként - nem juthat érvényre, e független jogszolgáltatásnál, így a közjegyzői tevékenység garanciális jellegét éppen az eljáró közjegyzők üresítették ki – tudatosan! Ezen alkotmányos, alaptörvényben rögzített garanciához, (melyet részletszabályok kimunkálásával a Közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény részletez) az állampolgár, annak ellenmére nem juthat hozzá, hogy magához a szerződéskötéshez, a

szerződés közjegyző előtt és a részvételével garantált jogi kontroll mellett történő szerződéskötés alapján és eszközével fűz törvényi garanciát a jogrendszer, mind a polgári jogi, (mind büntető) mind a pénzügyi jogi szabályok és a Kjt előírásainak megfelelően.

A Kúria, a jogorvoslati rendszerben betöltött döntő és irányító funkciója ellenére, ennyire komoly jogsértésnél (adott esetben még a bűncselekmény lehetősége is felmerül, s annak vizsgálatára a Közjegyzők elleni fegyelmi vizsgálat, vagy hivatalból teendő feljelentés adott volna – illetve ad alkalmat) a tényekkel szembenálló kúriai ítélet tartalma miatt a másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla ítélete ellen **formálisan** ugyan a bírói határozatokkal szembeni alkotmányos jogként, **a rendkívüli - felülvizsgálati kérelem - jogorvoslat lehetősége adott volt, de érdemben a jogorvoslati jog a Kúria ítéletével úgy merülne ki, hogy az Alaptörvény által a jogorvoslatihoz biztosított jog és a pártatlan bíróság előtti megítélés alkotmányos joga sérül**, mind az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog, mind az (1) bekezdésben biztosított, pártatlan, független bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jog **é r d e m é t** tekintve, az ítéletben foglaltak jogszerűségének alapos vizsgálata a bizonyítékok mérlegelésének *indokolás nélkül elmulasztásával* elbírált jogvitában.

Az Indítványozó és Családja ugyan deviza-alapú hitelt vettek fel – de az itt, a tárgyi ügyben, jelen perben, tárgyi panasznál érvényesíteni kívánt alkotmányos jogaik sérelméről – a független közjegyző hiánya, illetve a pártatlan bíráskodás hiánya az ügyfelek részéről a „devizahiteles” jelleg nem, vagy csak hátrányukra (az eljárások elhúzódása stb.) érvényesül. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy ez az eljárási szabálysértés, a felolvasás hiánya egyértelműen törvénysértő volt, közokirat nem jöhetett létre a Kjt, szabályainak sérelme miatt - azonban az ezzel ellentétes másodfokú, jogerős ítélet által kimondott döntés, mely szerint „felolvasta” a szerződést a közjegyző, nos ez a konstrukció együttesen olyan rendszert hozna létre, mely lehetetlenné tenné az érintett állampolgárok részére, hogy Alaptörvényben biztosított jogként a Közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI törvényben biztosított pártatlan közjegyzői szolgáltatáshoz hozzáférjenek, másrészt a Kúria ezen ítéletével, ahol hivatalból is meg kellene állapítsa a Szerződés létre nem jöttét az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való Alaptörvényben biztosított jogát a Kúriai ítélet megsértette.

2.,Bírói összeférhetetlenség. A bíróság tanácsának olyan megalakítása, melyben **elfoglalt bíró** vett részt - Pp által, egyéb okból kizárni rendelt bíró részvételével történt tárgyalás és ítélezés tilalma ellenére a lefolyt eljárásban meghozott ítélet nem pusztán törvényességi-eljárási szabálysértés, hanem egyúttal a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] sérelméről is okozza. Az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy az Alaptörvény 27. cikke a társasbíráskodás elvét tekinti alapvetőnek, amikor megállapítja, hogy Magyarországon a bíróságok főszabály szerint – törvény eltérő rendelkezése hiányában – tanácsban ítéleznek. **Nem lehet szó azonban tanácsban történő bíráskodás jogszerűségéről, ha a tanács egy tagja nyilvános, prejudikáló nyilatkozatával magamagát – elfoglaltsága miatt kizárt bírónak minősíti”**

A perbeli ügy egyik alapkérdése az volt, a bíráskodás vizsgálatánál, hogy sor került-e egyáltalán ilyen bejelentésre az eljáró Tanács eljáró más tagjai felé, a **saját elfoglaltságát** [redacted] **elezte-e két bírótársának a Tanácsban.** Az Indítványozó itt azt domborítja ki a jelen ügyben, hogy nem a bíróság elfogulatlan tanácsa döntött a Felperesek kereseti kérelméről, benne a törvénysértést, akár bűncselekmény gyanúját felvető közjegyzői cselekedetekről, hanem egy elfoglalt bíró részvételével eljáró Tanács. Nevezett bíró nyilvános szakmai konferencián tartott előadásában közölte: „Ma már megvan a tudásunk ahhoz, hogy a devizahitelesek érvénytelenséggel kapcsolatos érveit **k i l ő j ü k...**” !!! Illetve: „a devizahiteles perekben , másodfokon a deviza-adósok már csak a **k e g y e l e m d ő f é s t** kapják meg.” !!!

A tárgyalás menetében ennek hatására korábbi, erre vonatkozó rendelkezésében ennek elrendelése, és e végzés nem teljesítése ellenére **n e m** kötelezte a Bíróság a Felperesek indítványára az általános szerződési feltételeket érintően, a Pp szerinti **m e g f o r d u l t** bizonyítási teher érvényesítésével Alpereseket, azon a bizonyítási indítványnak **n e m** adott helyt a Bíróság, hogy a Bank –a Ptk 205.§ (3) bekezdése, a Hpt. 203.§ (1) bekezdése és a Bank saját hitelezési üzletszabályzatának rendelkezései szerint: bizonyítsa, tegye nyilvánvalóvá, igazolja, hogy előzetes tájékoztatási kötelezettségét mikor és hogyan teljesítette a Fogyasztókkal szerződő Bank, mikor, kinek, milyen formában adta át megismerésre a Bank a Szerződést az ügyfeleknek, mikor, és hogyan tárgyalta meg az általa a szerződésbe foglalt általános szerződési feltételek sorát az ügyfelekkel. A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú Bíróság döntése szerint – a törvény előírásai ellenére – elutasította a Felperesek bizonyítási indítványát, nem kötelezte az alpereseket – az egyébként kötelező – bizonyításra. Indokolásként olyan érvet rögzített az ítéletében a másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla, mely nemcsak oktalan és alkalmazhatatlan, de sérti a Pp-ben rögzített egyenértékűségét is a polgári perben résztvevő feleknek, s „mentességet” konstruál a közjegyzői intézmény függetlenségét a Bank felé vállalt alárendeltségével, a Bank utasítás szerint eljáró, törvénysértés gyanújába keveredett közjegyzők részére, és mentességet ad a Bank részére is az alábbi, külön fegyelmi eljárásra is okot adó indokolással

szó szerint ezt tartalmazza az elfogult, tendenciózus ítélet a másodfokú határozatban:

„ a bíróság mellőzte a Felperesek azon bizonyítási indítványa teljesítését, hogy Alperesek igazolják, mikor és hol, hogyan teljesítette a Bank (és a közjegyző) a szerződés szövege átadásával az Ügyfeleknek az előzetes tájékoztatást, az általános szerződéses feltételek külön megtárgyalása megtörténtét, ugyanis a perben soha, senki nem állította, hogy a szerződést a Felpereseknek előzetesen megmutatták...”

[Sic!]

3., Vagyis a független, pártatlan bíróság és a független közjegyzők döntése miatt - a törvényben rögzített módon bizonyításra kötelezett Alperesek **h e l y e t t** az ügyfelek olyan eljárást szenvedtek el, melynél az Alaptörvényben foglalt jogaik közül a tisztességes eljáráshoz való jog, és a Közjegyzőkről szóló törvényben rögzített Pártatlan, tisztességes közjegyzői jogszolgáltatáshoz való jog helyett: nagy valószínűséggel elfogult bíró részvételével működött másodfokú tanács, mellőzte az érvénytelenség hivatalból észlelését, mert **n e m v o l t h a j l a n d ó** a tanács sem a Bank törvénysértését, sem a Bank irányította, a nyereszkeskedés eszközként használt közjegyzők törvénysértő cselekményeit értékelni, s ennek indokolásaként mondta ki: a megfordult bizonyítási teher ellenére nem ad helyt a Felperesek bizonyítási indítványának – melynek eredményeként lehetett volna értékelni, hogy egyáltalán létrejött-e a szerződés, a közokiratba foglalás, teljesítették-e alperesek a tájékoztatási kötelezettségüket?! A Szerződések tájékoztatása előtti aláírása törvénybe ütköző cselekedet volt, melyre a „közokirattal” szemben eredményes bizonyítás folyt Így a (meg nem történt) tájékoztatás tudomásulvételét Felek által **n e m** lehet a Szerződés aláírása megtörténtére alapozni: a valóságban ilyen közokirat nem létezik.

Az Indítványozó és felperes pertársainak a megfordult bizonyítási teherre tekintettel tett indítványát olyan nyelvi fordulattal tette az Ítéletben a másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla Tanácsa, mely alkalmas a Bírói Tanács munkája elfogultság miatti elfogadhatatlanságának alátámasztására. A felpereseket megillető jogot elismerve (ti., hogy joguk lett volna a szerződés, az általános szerződési feltételek előzetes megismerésére és megtárgyalására) azért utasította el a bizonyítási indítványt – itt megismételve – mert „a perben soha, senki nem állította, hogy bármikor megmutatták volna előzetesen a Szerződés szövegét Alperesek a Felpereseknek....

Lefordítva ugyan Felperesek törvényes joga adott volt aláírás előtt, a Szerződés szövegének megismeréséhez, s ezt a jogot az Alperesek megsértették – de soha, senki nem állította a perben, hogy nem történt volna törvénysértés a Felperesek rovására, sérelmére Alperesek részéről – így teljesen szükségtelen ezt a bizonyítást lefolytatni, tudva, hogy ezzel bebizonyosodna a perben Alperesek tudatos törvénysértése. A bizonyítási indítványt a Bíróság elfogult Tanácsa nemcsak elutasította, de ezzel meg is fosztotta Felpereseket a tisztességes bírósági eljárás lehetőségétől, a "fair trial"-tól, mivel a másodfokú bíróság a Felperesek igazoltan megsértett jogainak tényét – éppen a Felperesek rovására *értékelte*, okszerűtlen szövegű indokolással.

Az elfogult bíró részvételével működött másodfokú Bíróság elutasította (!!!) a Felperesek ezen indítványát - nyilvánvalóan a Felperesek rovására *értékelte* az Alperesek mulasztását, s az erről szóló indokolást az Ítélet tartalmazza is. Indítványozó véleménye szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült, amikor a tanács az elfogultságát be nem jelentő Bíró részvételével döntött – ez ugyanis nem felel meg a három elfogulatlan bíró részvételével történő döntéshozatalnak. Amikor – a másodfokú jogerős ítéletet saját felülvizsgálati ítéletével fenntartó Kúria meghozta határozatát, az a fentiek szerint az Alaptörvénybe ütköző módon és tartalommal történt. Nem lehet álláspontunk szerint, úgy értékelni, hogy ez a törvénysértés nem járt a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével. A társasbíráskodás elvébe az is beletartozik, hogy a tények megállapítása, a bizonyítékok értékelése, a jogértelmezés és a döntés **a bírói tanács e l f o g u l a t l a n tagjait közösen illeti meg**, és együttes tevékenységre kötelezi őket.

Az Alkotmánybíróság rámutat továbbá arra, hogy mind a polgári eljárásban a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 252. § (1) bekezdése, 275. § (2) bekezdése, és a jelenleg hatályos, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 380. §-a, 423. §-a, (mind pedig a büntetőeljárásban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 373. § (1) bekezdés II. a) pontja, 428. § (2) bekezdése setében is - **abszolút hatályon kívül helyezési oknak minősül az, ha a bíróság nincs szabályszerűen megalakítva.**

3.2. A bíróság – többek között akkor – sincs szabályszerűen megalakítva, ha az ügyben – a Pp. 13.§ (1) bekezdés e) pontja szerinti, egyéb okból elfogult bíró vesz részt a Tanács munkájában, a tárgyalásokon, az ítélezésben. Ez is azt támasztja alá, hogy az alkotmányjogi panasz alapján szolgáló ügyben a másodfokú bíróság olyan súlyos eljárási szabályt vétett, amely a polgári és a büntetőeljárásban abszolút hatályon kívül helyezési ok lenne. A Tisztelt Alkotmánybíróság állásfoglalását idézve: „az Alaptörvényben deklarált alapjogok és alkotmányos elvek – mint például a tisztességes eljáráshoz való jog, a törvény előtti egyenlőség, a pártatlanság, ügyek észszerű határidőn belül elbírálásának elve – jelennek meg az egyes eljárási kódex alapvető rendelkezéseiben és – esetenként – részletszabályaiban is. Ezzel szoros összefüggésben az Alaptörvényre vezethető vissza az abszolút hatályon kívül helyezés jogintézménye is, amely esetében a törvényalkotó már eleve mérlegelte az eljárás tisztességességét, és akként határozott, hogy az abszolút hatályon kívül helyezési okok fennállása esetén egyértelműen alaptörvényellenes a bírói döntés, így ennek szankciója pedig nem lehet más, mint a hatályon kívül helyezés.”

A bíróságnak ezekben az esetekben tehát nincs mérlegelési lehetősége – a Kúriának sem – azaz, ha olyan súlyos eljárási szabálysértést észlel, amely abszolút hatályon kívül helyezési oknak számít, akkor hatályon kívül kell helyeznie a korábban eljárt bíróság határozatát. Amennyiben ez nem következik be, akkor az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik annak megállapítása,

IV. Az adatvédelemhez való jog megsértése az Alaptörvény-ellenes, törvénysértő ítéletekben

1 Az Alkotmánybíróságtól Indítványozó kérelmezi, hogy mondja ki: a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme mellett a Kúria ítélete azért is Alaptörvény-ellenes, mert az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése szerinti Személyes adatok védelméhez való jogát az „ún. „50.sz. Melléklet” - vagyis az Ügyfél adatszolgáltatása, és adatainak kezelése jogát megalapozó, a Bank hivatalos vonalkódjával ellátott okirat – nem kaphatták meg Indítványozó és felperes pertársai. Ez az ún. „50.sz. melléklet közvetítőnek” a kölcsönkérelem alapbizonylata adatvédelmi célból. Ennek hiányában nem folyhat Szerződés-előkészítő eljárás. Ez tehát – az ilyen előkészítő feladatot elehetővé tevő ügyfelek személyes adatainak kezelésére feljogosító nyilatkozat, a Banki Kölcsönkérelem befogadásának alapokirata. Kizárólag ezzel lehetett az ügyfelek adatait beszerezni és ez jogosíthatta fel közvetítőt és a Bankot az Ügyfél adatainak kezelésére, az Ügyfelek erre vonatkozó engedélye megadásával, **a Személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Adatkezelési törvény) törvény 3.§ (1) bekezdés a) pontja, az 5.§ (1) bekezdése és a 6.§ normái alapján.** Sőt, a Szerződés előkészítésétől kezdve Ügyfél képviseletére is ez jogosított fel. Ennek hiányában ki szerezte be, kiadta át a Banknak, melyik Biztosító tájékoztatta a Bankot az Ügyfelek adatairól engedély nélkül ki kezelte az Ügyfelek személyes adatait – egyáltalán, ki készítette elő – az Ügyfelek ebből történő kizárásával – azt a Banki kölcsönszerződést? Azt ugyanis előre elkészítették, de Indítványozó a , Felesége és Édesanyja a Közjegyzői irodába belépéskor sem és ott, az aláíratásokat megelőzően sem ismerhettek meg Indítványozó és felperes családtagjai - csak az aláírások megtétele, s a „közokirat” átvétele után. Teljes mértékben hibás, törvénysértő a Kúria ítéletében annak kijelentése, hogy „a felek nem olvasták el a Szerződést, mégis aláírták” fiktív tényállás, mert a valóság az, hogy n e m o l v a s h a t t á k e l a szerződést, s azt velük mégis aláírták [53]-nál,

2, Mivel a Kúria nem tekintheti jogilag felkészületlennek, jogszabályokat, joggyakorlatot nem ismerőnek az eljárt közjegyzőhelyettest, közjegyzőt, ezért az ítélet 7. oldalán, a [46] pont utolsó bekezdésében írtak teljesen alaptalan, a kötelességét tudatosan elmulasztó közjegyző védelmében született okfejtésnek lehet és kell értékelni a következő ítéleti állítást:

„A szerződés felolvasásának elmaradását bizonyítja [Indítványozó és jogi képviselője szerint, példaként, más bizonyítékok mellett] -az a felperesi állítás, miszerint a szerződés 3.8. pontjának érvénytelenségét a közjegyzőnek felolvasás esetén észlelnie kellett volna...” a Kúria szerint , az ítéletben ugyanitt: „a szerződéskötés időpontjában **nem volt olyan egyértelmű joggyakorlat, jogértelmezés, mely szerint a fogyasztóra hátrányos egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezések tisztességtelenek.**”

Nos. **ez is valótlan**, hiszen a **18/1999. (II,5.) korm. rendelet** külön, kifejezetten erről rendelkezik „A fogyasztóval kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről” címmel, s **ennek 1.§ (1) bekezdése, s a 2.§ d) pontja kimondja, hogy tisztességtelen szerződési feltételről van szó**, ha a Fogyasztóval szerződő fél egyoldalú, előre, a Szerződésben meghatározott feltétel teljesítése nélkül annak jogát kötné ki, hogy a szerződéses feltételeket e g y o l d a l ú n változtathatja. Tehát a Kúria magyarázata az ítéletben nem több, mint részrehajló mentegetése a jogi szakvizsgával rendelkező közjegyzőnek, aki „maga készítette el

a Szerződést”, akinek banki Kölcsönszerződés tartalma tekintetében napra késznek kellett volna lennie. Annak a kockázatát, hogy a hatályos jogszabályt nem ismerő közjegyzőhelyettes járt el - nem viselheti a jogban tényleg járatlan laikus ügyfél, aki éppen a garanciális szerep végett megy a Közjegyzőhöz, s fizet a közreműködésért. Így ezen ítéleti megállapítást nem lehet elfogadni – az ügyfél hátrányra. a Kjt 3.§ (1) bekezdésébe ütköző így a közjegyzőhelyettes eljárása – akinek erre hivatkozással meg kellett volna tagadnia a közreműködést – a többek közt – ezen és más ilyen jogszabályba ütközések miatt. **A közjegyzőkkel szemben támasztott szakmai követelmények a „tőle elvárhatóság” a „közjegyzőtől elvárhatóság” mércéjéhez igazodnak** (jogszabály-ismeret, joggyakorlat ismerete az állítólag saját maga által készített Banki Kölcsönszerződésnél), nem pedig az adott, ilyen hivatalt betöltő személy aktuális tudásához, mentális, erkölcsi személyes adottságaihoz. A közjegyző egyébként nem tölthetné be a Kjt 1.§ (1) bekezdésében írt hivatást. Ugyanígy elutasítandó a Kúria „közjegyző leterheltségére” utaló, felelősség alóli mentesítése a közjegyző esetében. A Közjegyzői levéltár jelentése a Bíróság felé kimutatta, hogy 2007. június 8. napján öt db szerződést készített - pénteki napon 14. óráig történő nyitvatartási időben, s ezek közül egyi az Indítványozó 27 oldalas szerződése lett volna, bizonyított 2,7 óra , 162 perc felolvasási idővel....Ilyen körülmények között bizony nagy lehet a leterheltség. Mindez nem ad felmeztést a megvalósult törvénysértésekre.

3., Kérdés: hány garanciális törvény szabályait, az Alaptörvény hány rendelkezését kell az alperes Banknak, közjegyzőknek megsérteniük ahhoz, hogy az Indítványozó és Családja a törvényben, Alaptörvényben garantált jogai védelmet kaphassanak?!

Ha a jogalkotó döntése alapján kihirdetett 1992-es Adatvédelmi Törvény védte és védi az Indítványozó és más személyek Személyes adatait, fontosnak tartva, hogy kizárólag beleegyezésük alapján szerezhessék be és használhassák, kezelhessék azokat – **akkor hogyan, és milyen felhatalmazással jelentheti ki ítéletében a másodfokon eljáró Bíróság, a hatályos törvények és az Alaptörvény rendelkezéseivel szemben, éppen e jogában a törvényekkel, Alaptörvénnyel védett személy felé címezve, hogy**

„az 50.sz. nyomtatványnak jelentősége nem volt” [Sic!],

ezen indokkal nem is vizsgálták e kérdést. Ezen eljárást, jogsértést Kúria ítélete is elfogadta, elfogadja. Indítványozó meg kívánja jegyezni: hogy – nem önmagában, hanem a bíróság előtti pártatlan tisztességes eljárás Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez tartozóan: az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdése rögzíti a törvény előtti egyenlőséget, e kimondja: **„Magyarországon az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”** Ennek érvényesítése érdekében is fordul Indítványozó a Tisztelt Alkotmánybírósághoz.

4., Indítványozónál a Bank ennek beszerzését a., elmulasztotta – s nem mehetett volna tovább a kölcsönszerződés előkészítése vagy b., annak érdekében, hogy a szerződés-előkészítés folyamata továbbmehessen, a Bank – más esetben, bizonyítottan – nem riadt vissza ilyen hamisított irat alkalmazásától, meghamisítva az Ügyfél aláírását. Az 5.sz. mellékletnek bemutatást a perben a Bank nem tette meg, holott erre, határidővel, bírságolás terhe mellett k é t alkalommal is kötelezte a Bíróság. Ezt elmulasztva megsértette a Bank Indítványozó és Családtagjai jogait– személyes adataikat nem használhatta, be sem szerezhette volna az 50.sz. Melléklet hiányában. Mindennek ismeretében is: a másodfokon eljáró Pécsi Ítéltábla ezt „jelentéktelen” kérdésnek nyilvánította, s mellőzte az ezen, személyes adatok védelmét garantáló kérdés megtárgyalását – Indítványozó és jogi képviselőjének álláspontja szerint: súlyosan törvénybe ütköző módon.

A Felperesek személyes adatait a Bank ismeretlen módon szerezte meg. Jogszerűen kizárólag az ún. 50.sz, melléklet közvetítőnek c. formanyomtatvány előírással kitöltésével járhatott volna el – fentiekben kifejtettekkel összhangban.

5.. Ilyen irattal, engedéllyel azonban az AXA nem rendelkezett. Enélkül a kötelező irat nélkül az előzetes hiteligénylésre sor sem kerülhetett volna. Mindezt Indítványozó – felperesek – bizonyították a Törvényszék és a Pécsi Ítéltábla előtt – azonban a Bíróság az ítéletben közölte: mindennek nincs jelentősége! **Így az Ügyfelek személyes adatainak megszerzését és már előzetesen a Szerződésbe építését nem tudja a Bank igazolni – mi módon jutott az adatokhoz egy 23 millió Ft értékű (2 db szerződést tartalmazó) Banki Kölcsönszerződés szerződés előzetes, az Ügyfelek részvétele nélküli megírásához....?!** Az ezt az eljárást elfogadó Kúriai ítélet ezen okból is Alaptörvénybe ütköző, megsemmisítendő.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Indítványozó, és az érintettek kifejezett nyilatkozatot adnak a jelen Alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidőben, jogi képviselőjük személyén keresztül, hogy személyes adataik, nevük közzétételéhez hozzájárul, érintettek hozzájárulnak. Bármely, esetleg előírt hiánypótlás alkalmával minden, most még be nem csatolt mellékletet megküldünk.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Indítványozó kérelmezi, hogy az Alkotmánybíróság fogadja be az itt írt Alkotmányjogi panaszt, melynél az I. - IV. részek pontjainál leírt részletes indokolás lehetővé teszi annak megítélését is, hogy az Indítványozó által állított alapjog sérelem a bírói döntést, megnevezett döntéseket érdemben befolyásolta, illetve, hogy a jelen Alkotmányjogi panaszban nevesített jogi problémák az ügyben létrejött, adott tényállással alapvetően alkotmányjogi jelentőségű kérdések.

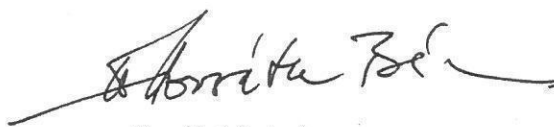
Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérelmezzük, hogy a jelen Alkotmányjogi panaszt fogadja be az Alkotmánybíróság, járjon el az Indítványozott ügyben, s kérelmezzük, hogy a Kúria itt támadott ítélete végrehajtását az alkotmánybíróság függessze fel.

Szalánta, 2019. április 15-én

Tisztelettel

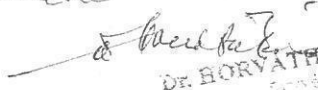
Tisztelt Alkotmánybíróság!
Amennyiben a beajánlott
Alkotmányjogi panasz elfogadható,
tárgyalásra kerülhet az
egy kért, részleges
elhatárolást követően,
az a rész kérelmez
Tisztelettel

Szajkó István
Indítványozó
[redacted] esetében eljárva

Horváth T. Béla
ügyvéd

Dr. HORVÁTH T. BÉLA
ügyvéd
1121 Budapest, Sün utca 12.
Tel./Fax: 24-70-369

Dr. HORVÁTH T. BÉLA
ügyvéd
1121 Budapest, Sün utca 12.
Tel./Fax: 24-70-369